

6. Hospodin plní slib Abrahámovi – narodil se mu syn Izák

Abrahám pozval tři vzácné hosty ke svému stanu a obsluhoval je. Ti mu oznámili, že Sára, i když má mnoho let, bude mít za rok miminko. Narodil se jim syn Izák.

Víš, kdy Hospodin splnil Abrahámovi slib, že se jim narodí miminko? Stalo se to jednoho dne, kdy slunce hřálo tak silně, že se před ním každý schovával do stanu nebo alespoň do stínu. Abrahám zrovna seděl u vchodu do stanu. Nespal, ale díval se kolem sebe. V jednu chvíli zpozorněl. Zdálo se mu totiž, že vidí někoho přicházet. Když zbystřil, opravdu viděl, jak se k němu blíží tři neznámí muži. Abrahám na nic nečekal a rychle jim spěchal naproti. Pravděpodobně tušil, že se jedná o velmi vzácnou návštěvu, že tito hosté jsou poslové od Hospodina a přinášejí mu důležitou zprávu. Abrahám se před nimi poklonil až k zemi a řekl jim: „Prosím, zůstaňte u mne. Dám přinést trochu vody, abyste si umyli nohy a odpočinuli si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posilníte se a pak můžete jít dál.“ Muži takové laskavé pozvání neodmítli. Abrahám měl radost. Rychle utíkal za Sárou, aby nachystala vzácným hostům placky z té nejjemnější mouky. Pak přikázal svým služebníkům, aby upekli maso z telete. Sám pak připravený pokrm přinesl hostům a obsluhoval je. To byla panečku hostina. Abrahám s ničím nešetřil, dal hostům to nejlepší, co měl. Hosté si to považovali a za jeho pohostinnost mu oznámili velmi dobrou zprávu. „Příští rok se tady ukážeme znovu a uvidíš, tvá manželka Sára bude v náručí chovat malého kloučka,“ řekl jeden z mužů. Sára to zaslechla – stála totiž tajně u vchodu do stanu – a začala se smát. Hned ji totiž napadlo: „Ten člověk se asi pomátl na rozumu! Kdo to kdy slyšel, aby se tak staré ženě, jako jsem já, narodilo miminko!“ Hospodin to však dokázal. Pro něj přece není nic nemožného. Za rok se Abrahámovi a Sáře opravdu narodil chlapeček – Izák. Stalo se tedy tak, jak muži řekli. Sára s Abrahámem si byli jistí, že k ním tehdy zavítal sám Hospodin v podobě tří vzácných mužů.

Úkol:

Mezi lidmi se šířilo pořekadlo „host do domu, Bůh do domu“. To mělo připomínat, že ke každé návštěvě se má člověk chovat hezky, má ji mít rád, jako kdyby na návštěvu přišel samotný Pán Ježíš. Až u vás doma někdo zazvoní (kamarád, známí, příbuzní), zkus se k této návštěvě chovat hezky. Ukaž jim například svůj uklízený pokojíček, nakresli nějaký pěkný obrázek na rozloučenou. Možná tě ještě napadne něco úplně jiného, jak bys návštěvě ukázal, že ji máš rád.